

Orwelliaanse toestanden

Op zeer brute wijze is onderzoeksjournalist, woordkunstenaar en blauwe tijger Rypke Zeilmaker gisteravond nabij Leiden door zes politieauto's klemgereden waarbij zijn auto vernield is, een ruit is ingeslagen en hij met peperspray onschadelijk is gemaakt. Vervolgens is hij zwaar mishandeld op straat en heeft hij sporen van glasscherven in zijn handen en armen. Het kan ons allemaal overkomen.

In Berlijn vond in augustus 2020 een massademonstratie plaats tegen de afschaffing van mensenrechten. De persoonlijke levenssfeer en integriteit van het lichaam blijken nu ineens niet te gelden, uit naam van een valselijk de WHO uitgeroepen pandemie. Van links tot rechts, ieder kwam op voor het de idee van persoonlijke vrijheid zoals dat alleen bestaat in de westerse traditie. Beschermd door de politie en afgeschermd van de demonstrerende massa mocht Antifa relschoppen en demonstranten voor 'nazi' uitschelden. Maar de half miljoen deelnemers aan de demonstratie konden zonder onderlinge wanklank samen zijn, in het besef dat er een gedeelde waarde op het spel stond.

De met vuurwapens uitgeruste politiemacht, die alle straten afgrendelde was er dus niet voor de veiligheid van de demonstranten. Ze grendelden het gebied af om op commando de mensenmassa te kunnen criminaliseren. Plotseling toen tienduizenden mensen samen feest vierden in de Friedrichstrasse, riepen de autoriteiten op om de anderhalve meter-regel te gaan handhaven. Die afstadregel is een manier om permanent individuen aan te kunnen pakken. Zo kon de gewapende bende van de Mobiele eenheid mensen arresteren die door Romeo's (als demonstrant verklede agenten) waren geselecteerd.

Het meest opvallende element was niet het geweld van de politie tegen vreedzame demonstranten, maar de alomtegenwoordigheid van lichaamscamera's bij de politie. Met behulp van die camerabeelden kan de politie via software voor gezichtsherkenning mensen later alsnog oppakken. Bijvoorbeeld door quickscan op Facebook of een zoektocht in de database van foto's van rijbewijzen, je bent de klos als je foto matcht met de opnames. Ook persbureau ANP past gezichtsherkenning al toe bij hun foto's.

Die camera's met gezichtsherkenning zijn een onderdeel van het zogenaamde *smart policing* een methode van burgerspionage waaraan ook Nederland als navo-staat actief deelneemt. Zoals onderzoek van de Carnegie endowment for International Peace stelt is artificial intelligence software al zo sterk verbeterd dat die zoekpogingen in 99,8 procent de zoekopdrachten de juiste persoon treffen. De faalkans liep in 4 jaar (2014-2018) terug van 4 procent naar 0,2 procent. Wie aan een demonstratie tegen de belangen van een westerse oligarchie deelneemt, voldoet aan een risicoprofiel en kan onder preventief toezicht komen te staan.

De Nederlandse overheid installeerde daartoe al in 2014 het Systeem Risico Indicatie. Personen met verdacht gedrag, dus demonsteren tegen de belangen van de Ultimate Beneficiary Owners (ubo's) van groot-bedrijf en banken, hun ministeries en hun VNO-NCW, worden in Syri opgeslagen, ook zonder enig strafbaar feit te hebben begaan Zoals de waard is, vertrouwt hij zijn gasten. De BV Nederland volgt hier de massa van 75 landen die AI-technologie gebruiken voor controle van het belastingvee.

Nederland hangt al vol met camera's en sensoren die de data aanleveren waaruit AI-software dan patronen herkent ten

behoefte van de stadsmanagers. Dergelijk cameratoezicht wordt al toegepast in steden als Amsterdam, Rotterdam, Den Haag en Utrecht. Door het instellen van milieuzones worden automobilisten geverbaliseerd die niet in een Tesla rijden maar in een fraaie oldtimer. In theorie is met gezichtsherkenning in massa's ook de handhaving van de anderhalve meter-maatregel al mogelijk. Volgens het Carnegie-onderzoek zou al die smart-technologie in Nederland door IBM en het Chinese Huawei geleverd worden. Hun klanten zijn vooral overheden, zoals stadsbesturen.

In december 2020 vloog boven Den Haag een reclame-vliegtuigje met de tekst 'overheid = volksvijand #1'.

Burgers vertrouwen hun oligarchische overheid niet meer, die handelt in het belang van lobbyisten, internationale instituties en bedrijven. Dat gevoel overheerst ook bij bestuurders ten opzichte van 'lastige mensen'. Dus krijgt de handel in wantrouwen met smart cities een technisch gezicht. Gevoelens van onveiligheid bij de overheid zijn het nieuwe goud van het surveillance-kapitalisme. Al in 2008 zag de president van de Rockefeller Foundation, Judith Rodin, daarin het toekomstige verdienmodel: resilience dividend. Veerkracht dividend, ook de koning sprak al in zijn troonrede van 2020 over veerkracht. De krachtige steden, smart cities, zijn allen lid van een de Rockefeller Foundation opgezet netwerk van honderd steden. De term veerkracht is ontleend aan de ecologie staat voor het vermogen tot vlot herstel na verstoring. Big Tech belooft stadsbesturen gouden bergen door toepassing in de vorm van meer efficiency. Waar ze maar meer in computertechnologie investeren volgt het veerkracht-dividend vanzelf. Den Haag noemt zich een 'smart city, evenals Amsterdam en Rotterdam. De slimme stad is het paradepaardje van SDG 11 van de 2030 Agenda. Den Haag heeft als lid van het Resilient Cities Network de Rockefeller Foundation zelfs al

een resilience officer (marketingambtenaar) aangesteld.

De term veerkracht is even vaag als duurzaamheid. Het Carnegie-onderzoek noemt veerkracht en slim in een adem met veiligheid. De zou dus door middel van een scala aan sensoren en camera's die data leveren, een gevoel van veiligheid genereren. Artificial Intelligence kan, net als de Google-zoekmachine uit een enorme hoeveelheid data de juiste patronen bijvoorbeeld of je vuilnisbak met sensor wel recht c stoep staat. Je vuilnisbak staat met die sensor in verbinding met het Internet van Dingen (IOT, Internet of Things) stadsmanagers als ontvangers. Of denk aan realtime techniek verhelpt menselijke morele gebreken niet, maar kan die evengoed versterken.

Of denk aan real time bekeuringen, wanneer het GPS-systeem je op te hard rijden betrapt. De politie ziet, sinds de reorganisatie van 2012, 'gelijkheden tot werkbeparing, door middel van digitalisering en geautomatiseerde bekeuringen. Een andere toepassing van het toverwoord smart vindt men bij duurzame energie, zoals bij de slimme meter, burgers krijgen de slimme meter opgedrongen: een digitale stroommeter die op afstand uitleesbaar is. Managers heden en energiebedrijven willen het weersafhankelijke het aanbod van zon- en windenergie kunnen afstellen op de vraag. Daarom willen ze ook iedere dertig seconden kunnen weten wat je energiegebruik is. In de toekomst zal ook je wasmachine op afstand kunnen worden uitgeschakeld. Als je zondaar bent, en teveel stroom terwijl het onvoldoende waait: stroom eraf. En het op donderdag voldoende waait, mag je je Tesla opladen. Verduurzaming van het energiesysteem is het energie collectivisme gedirigeerd door stadsmanagers een zogenaamd smart grid. Dat is een zelfdenkend netwerk dat vraag en aanbod op elkaar afstemt. In Arnhem experimenteren stadsplanners daar al mee.

De stedennetwerken van de Rockefeller Foundation dienen als extra zekering voor de machtsagenda (2030 Agenda) Zo kun je zonder inmenging van de nationale democratie toch de belangrijkste stedelijke gebieden voor ja kar spannen. Naast het Akkoord van Parijs, dat de Nederlandse Klimaatwet rechtvaardigde, heeft de Verenigde naties met ongekozen diplomaten van het ministerie van Buitenlandse Zaken nog een ander verdrag voor zulke steden opgesteld: de New Urban Agenda, Habitat 111. De nieuwe stedelijke agenda bestaat nu tien jaar, en reisbureau Arcadis is hoofdsponsor van het stadse initiatief van de VN: de World Urban Campaign. Het is dezelfde agenda van privatisering van de publieke ruimte op publieke kosten, met de belofte van een betere wereld als verdienmodel, toegespitst op urbane planning. Herman van den Bosch van de Open Universiteit signaleert diezelfde trend bij de techbedrijven die de slimme, veilige stad willen realiseren: "Elke euro waarop ze jagen is belastinggeld. Wat tot nu toe is bereikt is teleurstellend. Tot nu toe voldoet geen enkele stad aan de definitie van een slimme stad: een plaats waar techniek succesvol wordt gebruikt voor duurzame welvaart en welzijn voor alle burgers."

De computerwereld in Amsterdam bestond van oudsher (de jaren 90) deels uit idealisten, whizzkids en hackers, die het internet voor democratisering wilden gebruiken. Niet voor niets heette een provider XS4ALI: toegang voor iedereen. Artificial Intelligence zou zelfs de echte vrije markt mogelijk maken, kleine bedrijven helpen en democratisering stimuleren. Die idealisten werden echter allen door Big Tech en Big Government ingekapseld. Zo stelt Van den Bosch: "Grote bedrijven en sommige regeringen eigenden zich het netwerkparadigma en de platformeconomie toe. Zo werd monopolisme en oligarchie gerevitaliseerd".

Een voorbeeld daarvan is IBM, dat zich in 2011 de term smarter

cities als handelsmerk toe-eigende. Iedere stad die nu slimmer wil worden moet eerst langs IBM. Wie de AI-technologie beheerst en de overheid in zijn zak heeft, heeft de macht in 2030. Dat kon je ook wel bedenken zonder al te smart te zijn. Techniek verhelpt menselijke morele gebreken immers niet, maar kan die evengoed versterken.

bronnen:

Steven Feldstein: 'The Global Expansion of AI Sur-veillance', Carnegie Endowment for International Peace (20x9)

Herman van den Bosch, 'Smart City technology. A Case for Digital Social Innovation', Smart City Hub

EPOQUE MAGAZINE NR. II /63